

Byasmedjan.

Ingelstorps gamla **byasmedja**, belägen vid östra sidan av riksväg 107 (tidigare gamla E6), var en central plats i byns historia och ett levande hantverkscentrum under minst 138 år, från 1834 till 1972. Smedjan var inte bara en arbetsplats utan också en samlingspunkt där människor möttes, arbetade och delade livets glädjeämnen och sorger.

Historisk bakgrund

Smedjan byggdes på en plats där det sannolikt tidigare funnits ett smedjehus, vilket var vanligt i gamla byar. På grund av brandrisken placerades smedjan alltid en bit bort från bebyggelsen. Vid enskiftet 1834 flyttade Per Persson från Bosarp till platsen, där han förvärvade mark och byggde smedjan. Den fungerade både som en torpfunktion och en verksamhet och gick under namnet **Johanneshus**.

Under årens lopp drevs smedjan av flera skickliga smeder som lade sin prägel på verksamheten:

1. **Sven Johansson-Holst (förste enskilde ägaren):** Han kom från Kvistofta och drev smedjan tillsammans med sin hustru Christina Persdotter. Paret fick åtta barn.
2. **Petter Johansson:** Kom från Västra Broby, 1895 och drev smedjan fram till sin död 1905. Smedjan ägdes till en början av Sven Holst Härninge.
3. **Esaias Johansson:** Petters son, som tog över men dog ung, endast 32 år gammal, 1911.
4. **Alfred Persson (1911–1974):** Alfred kom från Grevie på Bjärehalvön och blev den smed som förvaldade smedjan längst, i hela 63 år. Han flyttade till smedjan med sin hustru Anna Kristina Mattsson, och tillsammans fick de två barn.

Alfred Perssons tid i smedjan

Alfred Persson blev vida känd som en skicklig smed av den "gamla skolan", som hade en särskild förmåga att "bo och rikta plogskär" för den styva jorden i området. Hans hantverk uppskattades inte bara för dess kvalitet utan också för de låga kostnaderna. Alfreds hustru Anna Kristina skötte ekonomin och skrev ut räkningar, men det kunde ibland ta tid, särskilt på äldre dagar.

Efter sin hustrus bortgång 1960 fortsatte Alfred ensam att driva smedjan. Med tiden blev smedjan alltmer av en mötesplats där grannar hjälpte till och socialiserade medan Alfred arbetade. Den blev en plats för berättelser och

samtal – ljuset från den elektriska svetsen och värmen från ässjan skapade en unik atmosfär.

Berömda möten

Ett av de mer minnesvärda mötena som Alfred berättade om var när en man med bil problem kom in i smedjan och behövde låna telefonen. Det visade sig senare vara godsägare Erik Tornerhjelm från Gedsholmen, en av traktens mer bemärkta personer. Alfred, som bjöd på en kaffegök under väntan, blev förvånad över hur "vanlig" mannen framstod trots sin titel.

Smedjans sista år

Efter Alfreds pensionering 1974 stängdes smedjan, och dörrarna förblev låsta. Hammarslagen och gnisslandet från smidesarbetet tystnade, och det som återstår är minnen och historier från en tid då smedjan var en levande del av Ingelstorps gemenskap.

Denna berättelse, som nedtecknades 1993, är en hyllning till en svunnen tid och en påminnelse om vikten av hantverk, gemenskap och lokala mötesplatser.

Ingelstorps byasmedja var inte bara en arbetsplats utan också ett nav i bylivet där människor delade arbete och liv.

Sven Holst

Kristina Persson Holst

<https://sv.findagrave.com/memorial/277214345/alfred-persson>